

๒๐ ปี วรณกรรมสัญญา (๔)

●เขียนต้นฉบับวันอังคารที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๓

รำพันพรรณนามว่าด้วยกิจกรรม ค่ายวรรณกรรมสัญญา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ครบรอบ ๒๐ ปี เมื่อครั้งล่าสุดจัดขึ้นที่อุทยานแห่งชาติภูพาน สกลนคร ได้ข่าวว่าในเช้าวันสุดท้ายของงานหลังจากผมเดินทางกลับก่อน สุรัชย์ จันทิมาธร ซึ่งเสร็จภารกิจแสดงดนตรีแถวๆ นั้นขึ้นไปเยี่ยมค่ายสร้างความตื่นเต้นประทับใจสำหรับสมาชิกค่ายเจ้าหน้าที่อุทยาน และชาวบ้านใกล้เคียงอย่างคาดไม่ถึง ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะสายใยสัมพันธ์กับเจ้าภาพ-ไพฑูริย์ ธัญญา

ก่อนหน้านั้น มีจังหวัดต่างๆ มากมายที่ปรากฏชื่อรองรับการเคลื่อนไหวไปของค่ายในแต่ละปี อาทิ ชัยภูมิ, นครราชสีมา, มหาสารคาม, อุบลราชธานี, ร้อยเอ็ด, สกลนคร, นครพนม, หนองบัวลำภู ฯลฯ จะว่าไปแล้ว นักศึกษาหลายชีวิตในภาคอีสานที่เรียนหนังสือ ณ สำนักศึกษามหาสารคาม ถือว่ามีครอบครัวครบทุกจังหวัด แม้ ครูธัญญา สังขพันธ์านนท์ ของพวกเขาจะเป็นคนภาคใต้ ก็อุทิศทุ่มเทให้แก่ลูกศิษย์ชาวอีสานเต็มที่ จนเป็นที่รักเคารพของศิษย์ทุกคน

อย่างที่ว่าแล้ว ไพฑูริย์ ธัญญา เป็นทั้งครูและศิลปิน บุคลิกนักเลง โผงผาง จริงใจ ตรงไปตรงมา อาจขึ้นชื่อทางคุณความดีในการเรียนการสอนด้วยซ้ำ แต่เขาก็เป็นครูใจดี-ขี้ใจอ่อนกับนักศึกษาหลายรุ่นหลายวัย ที่จบไปเป็นครูบาอาจารย์ตามสถาบันการศึกษาต่างๆ ก็มีเป็นจำนวนมาก เมื่อลูกศิษย์ได้เป็นครูบ้าง ก็อดไม่ได้ที่จะสืบทอดอุดมคติทางกิจกรรมเหล่านั้น

หลายวันก่อน เขาขับรถจากมหาสารคาม แวะรับผมที่บ้านไผ่แต่เช้าตรู่ เพื่อจะไปนครราชสีมา เพราะ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จัดกิจกรรมนักเขียนพบนักศึกษา

โดยพบว่าผู้ที่ผลักดันให้เกิดกิจกรรมนี้ก็คือ อาจารย์ทิพย์วารี สงนอก ลูกศิษย์ที่เขาเคยสอนมา วิถีของครูกับศิษย์ก็วนเวียนอยู่เช่นนี้

บังเอิญเหลือเกิน ในวันเดียวกัน ผมรื้อพบโทรเลขเก่าๆ ที่เก็บไว้ (แม้ในยุคเฟซบุ๊กแล้ว) อ่านแล้วยังให้เกิดความตื่นใจครามครัน

“ให้มาถึงชัยภูมิบ่ายวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ มากับพี่อืดและกนกพงศ์ก็ได้ แล้วรอผมที่โรงแรมเลิคนิมิตร” ลงชื่อ ไพฑูริย์ ธัญญา ลงเวลาปลายเดือนมกราคมเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว

ก็มาตรงกับข้อมูลที่ระบุว่า ค่ายวรรณกรรมสัญญา ครั้งแรก จัดขึ้นที่น้ำตกตาดโตน ชัยภูมิ โดยมี ไพลิน รุ่งรัตน์ (พี่อืด), กนกพงศ์ สงสมพันธุ์ และผม เป็นวิทยากรหลัก ส่วนเวลานั้น น่าจะยังคลาดเคลื่อน เพราะในโทรเลขของผมปรากฏเป็นปี ๒๕๓๕ แต่ข้อมูลบางแห่งปรากฏเป็นปี ๒๕๓๕

ต้องรอให้ผมตรวจสอบอีกสักครั้ง จะนำมาสรุป

เรื่องนี้อีกตอนในวันศุกร์หน้า...

ไพฑูริย์ ธัญญา-ในวันพบเขาคครั้งล่าสุด เขา คือ ผศ.ดร.ธัญญา สังขพันธ์านนท์ ที่ผ่านมาแสดงว่าเรารู้จักและคบหาสมาคมกันร่วม ๒๐ ปีแล้ว แต่แล้วอยู่ๆ เขาก็เปรยขึ้นมาว่า

“ที่จัดมายี่สิบปี เราอาจตัดสินใจผิดพลาด เพราะคิดแต่จะสร้างนักเขียน ซึ่งสร้างได้ไม่มาก ไม่ได้สร้างนักอ่าน ต่อไปจะจัดค่ายนักอ่าน คือให้สมาชิกค่ายเลือกอ่านหนังสือก่อน แล้วไปเข้าค่ายคุยกัน”

ผมว่า-ความคิดโครงการใหม่ของเขาน่าสนใจ แต่ไม่เห็นด้วย ถ้าเขาจะสรุปทีเดียวว่า ที่ผ่านมาตัดสินใจผิดพลาด เพราะนักอ่านและนักเขียนที่เขาดูแล ก็เกิดขึ้นพร้อมๆ กันโดยตัวเอง-คนแล้วคนเล่า!

ในปี ๒๕๕๔ ผศ.ดร.ธัญญา สังขพันธ์านนท์ หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้รับการคัดเลือกให้เป็นคนดีตอบแทนคุณแผ่นดิน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ...